

ἄλλοις λόγοις ὅτι ἦσαν ἀπλοῖ ὑπεύθυνοι συντάκται τῶν στηλιτικῶν. Καὶ τούτου ὅμως δοθέντος πρέπει νὰ ὑπομείνωσι τὰς συνεπείας τοῦ τοιούτου ἐπαγγέλματος κρᾶζοντες «Ave Caesar, morituri te salutant.»

Γνωστὸν εἶναι τὸ ῥητὸν τοῦ Κουρέως τῆς Σεβίλλης «Calomniez, il en restera toujours quelque chose.» Εἰς τοὺς λαμβάνοντας ὅμως κατὰ λέξιν τὸ παράγγελμα τοῦτο, ἐνθυμίζομεν ὅτι ἡ συκοφαντία, ἵνα ἐκπληρωθῆσιν τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δὲν πρέπει ν' ἀντιβαίῃ εἰς τοὺς ἀπαραβάτους νόμους τοῦ πιστευτοῦ. Οὕτω οὐδὲν βλάπτουσι τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Λομβάρδου οἱ κατηγοροῦντες αὐτὸν ὅτι, ἀναστήσας ἐκ νεκρῶν τὸν πρὸ τριετίας ἀποθανόντα γαμβρὸν του μετέθεσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νεκροταφείου εἰς τὸ τελωνεῖον.

Ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀπόλλωνος ἡ κυρία Μ. Κ** ἔλεγε χθὲς εἰς τὸ ἐπιτελεῖον αὐτῆς· «Μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρῶ εἰς Εὐρώπην, πρὸς θεραπείαν τοῦ βρυσανίζοντός με νοσήματος τῆς καρδίας.» Ἡ τοιαύτη φράσις ἐκ τῶν χειλέων τῆς ῥηθείσης κυρίας προὔξεν ἡμῖν τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν, ὡς ἂν ἠκούομεν τὸν κ. Γρίβαν παραπονούμενον ὅτι πάσχει ῥευματισμὸς εἰς τὴν δεξιᾶν χεῖρα.

Οἱ Γάλλοι λέγουσι «quand il n'y pas de paille au ratelier les ânes se battent» ἤτοι

Ἐπὶ δὲν ἔχη ἄχυρον μαλόνουν οἱ γαϊδάροι.

Τοιοῦτον θέαμα παρέστησαν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν οἱ μέτοχοι τοῦ Ἀχυρίου.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Η ΚΕΝΟΔΟΞΙΑ

Δὲν εἶν' ἡ ἐκθεσις καλὴ,
ἀφοῦ καὶ κάτι λείπει.
Τὴν ἐπισκέπτονται πολλοὶ,
κάνεις δὲν θὰ τὸ εἶπη.

Λοιπὸν τί λείπει; Ἄχυρὸν
καὶ δείγματα ἀνθρώπων.
Πλὴν ἐρωτᾷ τις ἀπορῶν,
ἀξίζουσι τὸν κόπον;

Ἀξίζουσι ἤρκει νὰ ἰδῆς,
πῶς χάριν μεταλλίου
δὲν θὰ ἀπέμενεν οὐδεὶς
ἀπ' ἔξω τοῦ Ζαππείου.

Ὅλοι δι' ἐν μεταλλίον
ἐντὸς τοῦ ἀχυρῶνος.
Καὶ τάχα ποῖον κάλλιον
κενόδοξος ἢ ὄνος;

Ὁ εἰς τὸ ἄλλο γίνεται,
ὁ ὄνος καὶ μαρκίων.
Τὸ αἶσχος ἀποπλύνεται,
λαμβάνει καὶ βραβεῖον.

ΦΛΟΣ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Μὲ τοὺς κορσοὺς καὶ τοὺς ψύλλους καὶ μὲ τὸν κοινορτὸν ἀνεφάνη, προτὸν τοῦ θέρου, καὶ θεατρικὴ τις ἐφημερὶς Ἀπόλλωνος καὶ Φάληρον λεγομένη.

Γράφει καὶ ἀνέκδοτα, πρὸ πολλοῦ ἐκδεδομένα καὶ ὁμοιάζοντα τὰ φαγητὰ ἐκεῖνα ἄτινα κατὰ τινὰς πονηροὺς μαγείρους εἰσὶ καλλίτερα τὴν γεῦσιν ἀναθερμαινόμενα τὴν ἐπαύριον. Ἴδου ἐν δείγμα:

«Βαρύτονός τις ἀποτυχῶν, ἐσυρίχθη. Ἐξερχόμενος δὲ τοῦ θεάτρου ἐθεᾶτο ἔχων περιτετυλιγμένον τὸν λαιμὸν μὲ σάλιον. — Καλλίτερον ἤθελε πράξει, εἶπε κακόγλωσσός τις, ἐὰν μᾶς ἐδίδεν αὐτὸ διὰ νὰ σφραγίσωμεν τὰ ὦτά μας, ὅταν ἐτραγώδῃ.»

Εἰς ποῖαν τάξιν ζώου ὅμως πρέπει νὰ κατατάξωμεν τὸν κακόγλωσσον, ὅστις θέλει ὀλόκληρον σάλιον διὰ νὰ σφραγίσῃ τὰ ὦτά του;

* * *

Ἡ αὐτὴ ἀξιόλογος ἐφημερὶς γράφει· «Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον πρὸ τῆς γυναικός.» Μετὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ σαλίου, περιττὸν νὰ ἐκπλαγῶμεν ὅτι ὁ γράψας τὴν φράσιν αὐτὴν δὲν θεωρεῖ τὴν γυναῖκα ἄνθρωπον.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἐν Φαλήρῳ, ἐνῶ τὸ κοινὸν ἤκροατο ἐν σιγῇ καὶ κατανύξει τὴν ὥραϊαν διωδίαν τῶν Λομβαρδῶν, αἴφνης ἠκούσθησαν βαρεῖς κρότοι, οὗς ὑπέλαβόν τινες ὡς κανονοβολισμοὺς ἐν Πειραιεῖ. Ἡπατῶντο ὅμως ὁ θόρυβος ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσιν ἐπισήμου τινὸς ἑλληνος ἀξιωματικοῦ, δίδοντος τὸν βραχίονα εἰς ἐπίσημαν διπλωματικὴν κυρίαν, καὶ κροτοῦντος τοὺς πόδας πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἐπιστημότητός του.